

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

Constitutiones Et Decreta Apostolica S. D. N. D. Gregorii Papae XV,
Constitutio De exemptorum privilegiis, circa animarum curam,
Sacramentorum administrationem, Sanctimonialium Monasteria, & ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

CONSTITUTIONES

ET

DECRETA APOSTOLICA

S. D. N.

D. GREGORII PAPÆ XV,
CONSTITUTIO

*De exemptorum privilegiis, circa animarum curam, Sacramentorum
administrationem, Sanctimonialium Monasteria, &
Prædicationem Verbi Dei.*

GREGORIUS *Episcopus, servus ser-
vorum Dei, ad perpetuam rei
memoriam.*

INSCRUTABILI Dei providen-
tia universalis Ecclesiæ regimini,
meritis licet imparibus, prædentes,
pastoralis nostræ sollicitudinis partes
esse dignoscimus, in eam curam præ-
cipue incumbere, ut à dignis, & pro-
batis tantum sacerdotibus sanctè ad-
ministrantur Ecclesiastica Sacramenta;
atque ut virginum Deo sacrarum Mo-
nasteria diligentissimè custodiantur; &
viri assumantur idonei ad prædicatio-
nis officium salubriter exequendum.

Sanè Tridentini Synodi decretis pro-
vidè cautum est, nullum Presbyterum,
etiam regularem, posse confessiones
sæcularium, etiam sacerdotum, audire,
nec ad id idoneum reputari, nisi aut
Parochiale beneficium habeat, aut ab
Episcopis per examen, si illis videbitur
esse necessarium, aut aliàs idoneus ju-
diceretur, & approbationem, quæ gra-
tis detur, obtineat. Nec non ut in
Monasteriis, seu domibus virorum,
seu mulierum quibus imminet anima-
rum cura personarum sæcularium, per
eas, quæ sunt de illorum Monasterio-
rum, seu locorum familia personæ; tam

regu-

regulares, quam sæculares eiusmodi curam exercentes subsint immediate in iis, quæ ad dictam curam & Sacramentorum administrationem pertinent, jurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diœcesi sunt sita. Itemque ut Episcopi universi obtestatione divini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ in omnibus Monasteriis sibi subjectis ordinaria, in aliis verò Sedis Apostolicæ auctoritate clausuram sanctimonialium, ubi violata fuerit, diligenter restitui, & ubi inviolata est, conservari maximè procurent; inobedientes, acque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas, quacumque appellatione postposita, compescente: atque ut Regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare volentes, se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: contradicere autem Episcopo, nulli, etiam in suorum Ordinum Ecclesijs, prædicare præsumant. Verùm quia experientia compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, ut decretis eiusdem aliquid adjungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuò valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, ut deinceps tam regulares, quam sæculares quomodolibet exempti, sive animarum curam personarum in secularium Monasteriis, seu domibus regularibus, sive sæcularibus incumbentem exercent, sive aliàs Ecclesiastica Sacramenta, aut unum ex illis ministrant prævia Episcopi licentia, & approbatione, sive quoquo modo indirectæ curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum vel alicujus ex illis administratione defacto absque ulla auctoritate se ingerant; in his, quæ ejusmodi curam seu administrationem concernunt omnimodæ jurisdictioni, visitationi, & correctioni tanquàm sedis Apostolicæ delegatis, plenè in omnibus subijciantur. Ad hæc tam regulares quam sæculares hujusmodi nullis privilegijs, aut exemptionibus tueri se possint, quo minus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiam Regularibus subjectarum, ab Episcopo loci similiter tanquàm ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quoties, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant, Confessores verò sive regulares, quomodocumque exempti, tam ordinarii, quam extraordinarii ad confessiones monialium, etiam regularibus subjectarum, audiendas nullatenus deputari, valeant, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & administrantes bona ad ejusmodi Monasteria Sanctimonialium, ut præfertur etiam regularibus subjectarum pertinentia, sive regulares extiterint, sive sæculares, quomodolibet exempti Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus

rioribus regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere teneantur, ad idque juris remediis cogi, & compelli queant. Liceatque Episcopo, ex rationabili causa superiores regulares admonere, ut ejusmodi Confessores, atque administratores amoveant; iisque superioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus; habeat Episcopus facultatem prædictos Confessores, & Administratores amovendi quoties & quomodo opus esse judicaverit. Ac similiter possit Episcopus, unâ cum superioribus regularibus, quarumcumque Abbatissarum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eorundem Monasteriorum, quocumque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præfidere absque ulla tamen ipsorum Monasteriorum impensa. Ac demum habeat Episcopus tanquam dictæ Sedis delegatus auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscunque exemptus tam sæculares, quam regulares, qui in alienis Ecclesiis, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia; & in Ecclesiis suis, aut suorum Ordinum, aut petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita ut Episcopi in supra scriptis casibus, & in prænomatas personas, in præmissis omnibus, & singulis, aut circa ea quoquomodo delinquentes, quoties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, per censuras Ecclesiasticas aliasque pœnas, uti ejusdem Sedis delegati, procedere, omnemque

jurisdictionem exercere libere & licite valeant. Decernentes sic per quoscunque judices quavis auctoritate tangentes etiam Sacri Palatii Auditores, nec non sanctæ Rom. Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere. Irritum quoque, & inane si secus super his à quodam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcumque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militarium, etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, societatum, ac cujusvis alterius instituti, etiam necessariò, & individuo exprimendi, Monasteriorum, Conventuum, Capitulorum Ecclesiarum, & aliorum quorumcumque tam sæcularium, quam regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis, etiam in corpore juris clausis, aut ex causa & titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis, etiam Marti Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs nuncupatis; Conservatorum deputacionibus, eorumque atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deferre minimè teneantur; & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum

gatoriarum derogatoriis, aliisque effi-
caciorebus, & insolitis clausulis, nec
non irritantibus decretis, etiam Motu
proprio & ex certa scientia, ac de Apo-
stolicæ potestatis plenitudine, aut aliâs
quomodolibet etiam per viam com-
municationis, seu extensionis con-
cessis, & irritatis viribus approbatis,
& innovatis, etiam si pro illorum suffi-
cienti derogatione de illis, eorumque
totis tenoribus, & formis specialis, &
individua, ac de verbo ad verbum,
non autem per clausulas generales idem
importantes, mentio, seu quævis alia
expressio habenda, aut aliqua alia ex-
quisita forma servanda esset; tenores
hujusmodi, ac si de verbo ad verbum
nihil penitus omisso, & forma in illis
tradita observata, inserti forent, præ-
sentibus pro expressis habentes, qui-
bus quo ad ea quæ eisdem præsentibus
adversantur, illis aliâs in suo ro-
bore permansuris specialiter & ex-
pressè derogamus, cæterisque contra-
riis quibuscunque. Cæterum quia dif-
ficile foret præsentibus litteras ad sin-
gula quæque loca deferri, ut eæ ta-
men omnibus innotescant, manda-
mus illas ad valvas Lateranen. & Prin-
cipis Apostolorum de Urbe Basilica-
rum, atque Cancellariæ Apostolicæ,
& in acie Campi Floræ publicari, &
inibi affigi, & per aliquot temporis
spatium dimitti, eisque detractis, ea-
rum exempla eo in loco relinqui. Ac
volumus ut earundem præsentium lit-
terarum transumptis etiam impres-
sis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & Sigillo prælati, seu

Personæ indignitate Ecclesiastica con-
stitutæ munitis, in judicio, & extra
illud, ubi opus fuerit, eadem pro-
sus si res adhibeatur, quæ ipsis ori-
ginalibus adhiberetur, si forent ex-
hibita, vel ostensa. Nulli ergo om-
nino hominum liceat hanc paginam
nostrorum statuti, declarationis, de-
cretorum, derogationis, mandati, &
voluntatis infringere, vel ei ausu te-
merario contraire. Si quis autem
hoc attentare præsumpserit, indigna-
tionem Omnipotentis Dei, ac Bea-
torum Petri, & Pauli Apostolorum
ejus, se noverit incursum. Datum
Romæ apud Sanctum Petrum anno
Incarnationis Dominicæ M. DC.
XXII. Nonis Februarii, Pontificatus
nostri Anno secundo.

V. Dat.

S. de Ursinis.

Registrata in Secretaria Brevium.

*In nomine Domini Amen. Anno à
Nativitate Domini Nostri Jesu Chri-
sti M. DC. XXIII. indictione sexta,
die vero octava mensis Februarii, Pon-
tificatus autem Sanctissimi in Christo
Patris, & Domini Nostri D. Grego-
rii divina Providentia Papa XV.
anno II. retroscripta littera Apostolica
affixa & publicata fuerunt ad valvas
Basilicarum Sancti Joannis Lateranen.
Principis Apostolorum de Urbe, ac
Cancellariæ Apostolicæ, & in acie
Campi Floræ, dimissis ibidem earun-
dem litterarum originalibus appensis
per aliquod temporis spatium, & ex-
inde remotis, deinde dimissis earun-
dem*

dem litterarum copiis affixis, ut moris est, per nos, Cosmum Modium, & Alexandrum de Rochis S. D. N. Papae Cursores.

Octavius Spada Magister Cursorum.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXIII.

Adverte hanc Constit. jussu S. D. N. Urbani VIII. suspensam fuisse pro Regnis Hispaniarum, ut constat ex Brevis Nuntii Apost. tunc temporis existentis, nunc vero Eminentissimi Card. Sacchetti 21. Aprilis 1625. prout refert Lezana in sum. quest. Regul. c. 19. num. 35. in fine.

Declarationes aliquot sacra Congregationis Concilij super Constitutione Sanctae Mem. Gregorij XV. de exemptorum privilegiis &c.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. Interpretum censuit Constitutionem sanctae mem. Gregorij XV. de exemptorum privilegiis, nequaquam subicere Regulares exemptos, quibus cura animarum personarum saecularium non incumbit, Episcoporum jurisdictioni in iis, quae Sacramentorum administrationem concernunt, nisi cum in Sacramentis personis saecularibus administrandis, iudem Regulares delinquant.

1. Dub. An liceat Episcopis visitare Altaria Regularium Ecclesiarum, quibus cura animarum personarum saecularium non incumbit, aut loca ubi iisdem Ecclesiis asservatur sanctissimum Eucharist. Sacramentum vel ubi audiuntur Confessiones personarum saecularium.

Resp. Sacra Congr. censuit Episcopis non licere in vim ejusdem Constitutionis visitare Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum saecularium, nec loca ubi in iisdem Ecclesiis asservatur sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, vel ubi Confessiones personarum saecularium audiuntur.

II. Dub. An Episcopi possint Regularibus praescribere ut ceteris tantum in locis ac temporibus, aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alius illorum privilegia constringere ac moderari in Sacramentis administrandis?

Resp. Hac in parte Constitutionem nihil novi juris induxisse, nec ullam novam auctoritatem Episcopis in Regulares attribuisse. Ideoque in vim ipsius Constitutionis non posse Episcopos Regularibus praescribere, ut certis tantum in locis, ac temporibus aut certarum personarum Confessiones audiant, vel alius illorum privilegia in Sacramentis administrandis restringere, aut moderari. Quod si aliunde Episcopis hujusmodi facultas competat, illam non fuisse ab eadem Constitutione sublatam.

P 2

III. Dub.

III. Dub. An facultas Episcopis per Constitutionem attributa in exemptos tam seculares, quam Regulares intelligitur etiam tributa in personas nullius Diœcesis?

Resp. Ejusmodi facultatem non intelligi tributam Episcopis in personas nullius Diœcesis.

IV. Dubium. An eadem facultas competat inferioribus Prælati proprium territorium ac jurisdictionem quasi Episcopalem habentibus?

Resp. Non competere.

V. Dub. An per eandem Constitutionem in illis verbis, possit Episcopus unâ cum superioribus Regularibus quarumcumque Abbatissarum, &c. electionibus, per se, vel alium interesse ac presidere, jus Abbatissas confirmandi Episcopis censeatur?

Resp. Jus confirmandi Abbatissas minime fuisse Episcopis per Constitutionem attributum.

VI. Dub. An Confessores Monialium ante editam Constitutionem deputati debeant ab Episcopo examinari, & approbati?

Resp. Confessores quidem extraordinarios Monialium nullatenus posse post Constitutionem illarum Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo Diœcesano idonei judicentur, & approbentur. Ordinarios vero Confessores ante Constitutionis publicationem deputatos posse, durante triennio ab eorum deputatione inchoando, pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis absque alio examine, & approbatione Episcopi. Quod si con-

tingat ut illorum facultas à Sede Apostol. ultra triennium prorogetur, tunc debere eos ab Episcopo examinari & approbari.

VII. Dub. An Superiores Regulares similiter ante ipsius Constitutionis publicationem electi, seu deputati, alia indigeant Episcopi approbatione pro confessionibus Sanctimonialium sibi subjectarum audiendis?

Resp. Superiores Regulares electos, seu deputatos ante ipsius Constitutionis publicationem, quibus alioquin facultas competat audiendi Confessiones Monialium sibi subjectorum posse, durante eorum officio, pergere sine alia Episcopi approbatione in Confessionibus audiendis illarum tantum, quæ spontè ac proprio motu id ab eis petierint. At vero eos, qui post Constitutionem eligentur, aut quoquo modo deputabuntur, vel qui in eorum officio, seu dignitatibus, expleto jam tempore à Constitutionibus cujusque Ordinis, vel aliâ legitimè præfinito ad aliud tempus confirmabuntur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à Diœcesano Episcopo idonei judicati, atque approbati fuerint.

VIII. Dub. An Confessiones, quas audiunt Superiores Regulares electi, seu deputati, vel confirmati post publicationem, & scientiam tenoris dictæ Bullæ non obtenta Episcopi approbatione sint nullæ atque irritæ, necne?

Resp. Confessiones hujusmodi nullas atque irritas esse.

IX. Dub. An Regulares generaliter

ab

ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas censentur etiam approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum?

Resp. Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium audiendas nequam censeri approbati ad audiendas Confessiones Monialium sibi subjectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

X. Dub. An Regularis ad audiendas Confessiones Monialium unius monast. ab Episc. approbatus, Confessiones Monialium alterius monasterij audire possit?

Resp. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium unius monasterij ab Episcopo approbatum, minime posse audire Confessiones Monialium alterius monasterij.

XI. Dub. An Confessores Regulares extraordinarii semel ab Episcopo deputati, & approbati ad audiendas Monialium Confessiones pro una vice infra annum ad prescriptum Sacri Concilij Trid. possint virtute dictae approbationis pluries tanquam Confessores extraordinarii earundem Confessiones audire absque nova Episcopi licentia?

Resp. Confessores extraordinarios semel deputatos atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas, haud posse pluries in vim approbationis ejusmodi illarum Confessiones audire: sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit.

XII. Dub. Cum in eadem Constitutione statutum sit, ut liceat Episcopo ex rationabili causa Superiores Regulares admonere, ut amoveant Confessores Monialium atque administratores bonorum ad eandem Monialium monasteria pertinentium, iisque superioribus id facere detrectantibus, habeat Episcopus facultatem praedictos Confessores, & administratores amovendi quoties & quando opus esse judicaverit an ejusmodi causam Episcopus Superioribus Regularibus significare teneatur?

Resp. Non teneri ejusmodi causam significare Superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentiae Episcoporum; quorum conscientiam Sacra Congregat. serio oneravit ne facultate sibi hac in parte attributa quoquo modo abutantur, ejus rei in districto Dei judicio rationem reddituri.

XIII. Dub. An eadem Constitutio qua parte supponit Episcopi jurisdictioni Regulares delinquentes circa personas degentes intra septa monasteriorum Monialium aut circa clausuram, vel bonorum administrationem eorundem monasteriorum, habeat locum in omnibus delictis, an vero solum in notoriis, & cum scandalo populi?

Resp. Constitutionem habere locum in omnibus delictis, non autem in notoriis tantum, & cum populi scandalo.

Quae Sacrae Congregationis Responso ad se relata fel. record. Gregorius XV. & S. D. N. Urbanus VIII. in omnibus approbarunt.

A. Cardinalis Cajetanus.

Prosper Fagnan. S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIII.

XIV. Dub. An regularis absque legitima licentia accedens ad monasterium Monialium Regularibus subiectarum, ibique in loco colloquiis destinato cum Moniali colloquens à Diocesano Episcopo tanquam Sedis Apostolicæ delegato coerceri & puniri possit.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini. Interpretum censuit posse, quam Congregationis sententiam S. D. N. Urbanus VIII. ad se relata[m] approbavit.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.

XV. Dub. An liceat Episcopo in vim Constitutionis sanctæ mem. Gregorij XV. de Exemptorum privilegiis punire Regulares, qui ad Abbatissæ electionem procedunt ante tempus ipsi Episcopo significatum, aut die electionis eidem nullatenus prænunciata.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. Interpretum respondit, Regulares ex eadem Constitutione ita demum teneri Episcopo significare diem electionis Abbatissæ, eumque ad præfixum tempus expectare, si ante ipse expressè declaraverit se nti velle facultate sibi hac in parte attributa, Abbatissarumque electionibus per se vel per

alium interesse ac presidere. Post eam vero declarationem licere Episcopo animadvertere in Regulares, qui ante tempus significatum, aut die electionis eidem non prænunciata ab Abbatissæ electionem procedunt.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera A-
post. M. DC. XXVI.

DECRETA SACRÆ

Congregationis Concilij.

S. D. N. Urbani divina providentia
Papæ VIII. auctoritate edita.

De Celebratione Missarum.

CUM sæpe contingat in quibusdam Ecclesiis tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis, aut piorum elemosynis impositum esse, ut illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri, & tamen nova onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, ut depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragiis priventur, Ecclesiis debitus subtrahatur cultus; ac CHRISTI fideles gravi scandalo affecti plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur. Cumque his malis maximum inter-

teda

tera fomentum præbeat, aut quod ii, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas brevi ad pauciorum numerum à Superioribus reduci; aut quod Ecclesiis, sorte pecuniarum assumpta plerumque nuda remaneant onera Missarum, absque ullo emolumento; aut quod eleemoly-na pro illis celebrandis sit adeò tenuis, ut non facile inveniantur, qui velint huic se muneri subicere, & redditus Ecclesiæ, aut monasterii adeo exigui, ut sacerdotes pro necessaria sua sustentatione novis se oneribus obstringere compellantur: Sacra Congregatio Card. Concil. Trident. interpretum animadvertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitativæ ac justitiæ maximè consentaneam, si pro vitibus fatagat hunc deterrimum abusum à Christiana Republica convellere, atque eradicare: Sanctissimi D. N. Urbani Divina providentia Papæ VIII. autoritate sibi specialiter attributa, infra scripta Decreta edidit.

I. Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis; sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur, alioquin reductiones, moderationes, & commutatione hujusmodi,

si quas contra hujus prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

II. Deinde, ubi pro pluribus Missis, etiam ejusdem qualitatis, celebrandis plura stipendia, quantumcunque incongrua, sive ab una, sive à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, domibus, ac locis piis quibuscunque tam sæcularibus, quam regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione divini iudicii mandat, ac præcipit, ut absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationem attributa eleemosynæ præscriptæ fuerint; ita ut alioquin ii, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quin imo graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

III. Id verò ut deinceps observetur exactiùs, Sacra Congregatio eadem autoritate revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis, tam sæcularibus, quam Regularibus cujuscunque Ordinis, & Congregationis, & Instituti, quameunque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

IV. Ac similiter, omne damnabile lucrum ab Ecclesia remove, volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit

suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi detenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, ad implendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera hujusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta, statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, ac locis omnibus, tam Sæcularibus, quam Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab iis, ad quos pertinet, sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis statim deponi debeant penes ædem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur; ac si eadem bona immobilia autoritate Apostolica deinceps alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione converti debeat.

V. Ad hæc S. Congregatio quibus suis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omni-

bus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam sæcularium, quam regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districte prohibet, ne posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus generalis Vicarii, Regulares vero sive Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia inscriptis, & gratis concedenda, alioquin sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso: Regularis vero pœnam privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, ac perpetua inhabilitatis ad alia de cætero obtinenda, vocisque activæ, ac passivæ, absque alia declaratione incurrat. Eleemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerit, ut nova quoque onera suscipere valeant; alioquin omnino obstineant ab hujusmodi eleemosynis etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant ab Ecclesiis cum inscriptione illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia simili sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus vero, seu ejus Vicarius, aut Generalis, vel Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ Monasterio, aut loco pio incumbentibus, nec antea assensum hujusmodi, aut licentiam præbeant, quam eis legitimè constit-

rit,

zic, illius Sacerdotes, tam novo oneri suscipiendo, quam antiquis iam susceptis satisfacere posse, præcipuamque rationem habeant, vi redditus, qui Ecclesiis, & locis piis relinquuntur, omnino respondeant oneribus adjunctis, secundum morem cuiusque civitatis, vel Provinciæ, intelligantque si in tantum momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se hujus prætermissi muneris rationem esse reddi-turos.

VI. Postremo Illustriss. Patres, non sine gravi animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ Regularem disciplinam evertunt, ac præcipuè nimiam hanc facultatem fovent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex majori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemosynæ cuiusque Monasterii inhærentes, Summorum Pontificum, ac S. Tridentini Concilii decretis de re editis Sanctissimi D. N. autoritate præcipiunt, ac mandant omnibus, & singulis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscunque aliis Superioribus Monasteriorum, Conventuum, ac domorum regularium bona immobilia possidentium, vel non possidentium cuiuscunque Ordinis, Congregationis, & instituti existentium intra fines Italiae, & Insularum adjacentium, ut singuli, ad quos pertinet, in qualibet Provincia adhibitis duobus, aut tribus

Regularibus sui Ordinis, vel Congregationis probationibus, & rerum scripturaribus, bona immobilia, census, redditus, & proventus omnes, consuetasitem eleemosynas, & obventiones, tam communes Monasteriorum Conventuum, & domorum eiusdem Provinciæ, quam etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu permissas in communem usum deinceps conferendas, decem annorum immediate præcedentium habita ratione diligenter & mature recognoscant iis omnibus detractis, quæ reparaciones præstationes, grandines, sterilitates, aliaque cuiuslibet generis onera consueverunt absorbere, eaque omnia scripto fideliter exarata, idem superior, cuius interest in proximo Capitulo, seu Congregatione generali vel provinciali, coram tribus iudicibus ab ipso met Capitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui, computatis hujusmodi redditibus, eleemosynis, & obventionibus universis, & oneribus, ut supra, detractis, sedulo examinent, quot Religiosi homines connumeratis etiam laicis, aliisque necessariis servientibus, in unoquoque Monasterio, Conventu, & domo regulari juxta regionis, & proprii instituti morem, victum, & vestitum, & medicinalia in communi habentes, & competenter valeant sustentari. Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosynarum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant, ut in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque familia,

Q

Mona-

Monasterii, Conventus, ac Domus regularis in singula quaq; Provincia certus earum tantum numerus, Patrum Capitularium voto; præfigatur, quæ redditibus, elemosynis & obventionibus, ut superius, sufficienter ali possint. Ne verò Superiores, qui id præstare debent, segnius, aut remissius, quàm par est, suo muneri satisfaciant, mandat Sacra Congregatio, ut infra annum, post proximum Capitulum generale, vel provinciale computandum, omnia hoc de genere capitulariter gesta, in authenticam formam redacta ad Sacram ipsam Congregat. Concilii singuli mittant, numerumque familiæ, singulorumque Conventuum, Monasteriorum, & domorum hujusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis, generalis, vel provincialis sententia, & auctoritate prænitum, iidem Superiores, tam Generales, & Provinciales omnes, quàm locales perpetuò servare omninò teneantur, nec possint illum quoquo modo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacræ Congregationis licentia. Superiores autem hujusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum, ut supra præscriptum quoquo modo augere præsumpserint, privationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque activæ, ac passivæ, & ad omnia suæ religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere; atque aliis etiam gravioribus à Sede Apostolica infligendis penis Sacra Congregatio subjacere voluit & declaravit.

VII, Deinceps verò Monasterium, Conventus, Congregatio, Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis ejusmodi locis duodecim saltem fratres, aut Monachi, seu Religiosi, degere & ex redditibus & consuetis elemosynis detractis omnibus, ut supra detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti scilicet recor. Gregor. XV. hac de re edidi. Alioquin monasteria, & loca hujusmodi post hac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, ut supra sustentari, atque inhabitare non poterunt, & actu non inhabitaverint, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ jurisdictioni subjecta esse intelligantur.

Porro ne ullo unquam tempore hæc in oblivionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cujusq; monasterii, Conventus, ac domus regularis cuarere, atque efficere teneantur sub pœna privationis officii, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, ut in perpetuum, sexto quoq; mense, id est feria secunda post primam Dominicam Adventus, & feria sexta post octavam Corporis Christi præsentibus Ordinariis in publica mensa perlegantur. Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cujuscunque sint ordinis, conditionis, & gradus, quam laicis quocunque honore, ac potestate, præditis, præsentia decreta declarandis, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus quoad supra scripta omnia, & singula in præsentibus
Decre-

Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in favorem quatumcunque personarum, atque Ordinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cujuslibet alterius instituti etiam necessarii, & in individuo exprimendi Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, confraternitatum, & aliorum quorumque tam Sæcularium, quam Regularium locorum, nec non illorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bula aurea, aut aliis nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, aut cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & in solitis clausulis, necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, aut alias quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & irritatis vicibus approbatis, & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi ac si de verbo ad verbum

nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, presentibus pro expressis habent. quibus quod ea quæ presentibus adveniunt, illis aliis in suo robore permansuris. Sacra Congregatio Sanctitatis suæ auctoritate specialiter & expresse derogat, cæterisque contrariis quibuscunque.

Et ne præmissorum ignorantia a quoquam prætendi possit, voluit eadem S. Congregatio, ut presentes ordinationes in valoris Basilicarum S. Joannis Lateranensis, & Principis, Apostolorum de Urbe, & in acie campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes ad quos pertinet ita arctent & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Utque earundem presentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ indignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Junii 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

*Anno Domini Nostri Jesu Christi
M. DC. XXV. Indictione octava, Pontificatus autem in Christo Patris, ac
D. N. D. Urbani divina Providentia
Pape VIII. anno ejus III. die vero 22.
mensis Septembris superscripta decreta
affixa & publicata fuerunt ad valvas
Q. 2. Basili.*

Basilicarum Sancti Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Fiora, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum Sanctissimi D. N. Papa Cursores.

Brandimartes Latinus pralibati Sanctissimi D. N. Papa ac S. Rom. & universalis inquisitionis cursor pro Mag. D. D. Curs.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXV.

Declarationes aliquot Sacre Congregationis Concilii S. D. N. Urbani Pape VIII. auctoritate edita super decretis ejusdem Congregationis de celebratione Missarum.

Sacre Congregatio Cardinalium Concilii Trid. Interpretum auctoritate sibi à Sanctissimo D. N. attributa ad singula dubia inferius proposita ad hunc modum respondit.

Super primo Sacre Congregationis decreto de celebratione Missarum, quo prohibetur ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quoquo modo reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Queritur quid si legatum si ita teneat, ut non sit qui velit onus illi injunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apost. pro moderatione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis? & quid si permittatur Episcopo in fun-

datione, ut possit hujusmodi onera moderari?

Resp. Etsi legatum sit adeo tenue, nihilominus pro reductione oneris, ut supra impositi ab iis ad quos pertinet, Sedem Apost. esse adeundam, quæ absque ulla impensa statuet, quod magis in Domino è re esse judicaverit. Veruntamen si in ipsa beneficii erectione expressè cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere ac moderari legem hanc foundationis quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam & observandam.

Secundo super II, ejusdem Congregationis decreto quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributa elemosyna præscripta fuerint. Queritur, an verba illa præscripta fuerint, intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Resp. Esse intelligenda de præscriptione facta ab eo, qui elemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: quod si tribuens elemosynam numerum Missarum celebrandarum non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius secundum morem suæ Civitatis, vel Provinciæ.

Tercio, an cum Ordinarius præscripserit elemosynam juxta qualitatem loci, personarum, ac temporum, sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas ab offerente præscriptas celebrare?

Resp. Tenentur.

Quarto

Quarto an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii possint etiam manualem eleemosynam pro Missis votivis, aut defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere?

Resp. Sacerdotes quibus diebus teneantur Missas celebrare ratione beneficii, seu Capellæ, legati, aut salarii, si eleemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non posse eandem Missæ utrique obligationi satisfacere.

Quinto posito quod testator relinquat ut celebrentur pro ejus anima centum Missæ absque ulla præscriptione eleemosynæ. Queritur an liberum sit heredibus eleemosynam sibi bene visam præscribere, an vero eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Resp. Ubi nullam certam eleemosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præscribendam eleemosynam congruam, quæ respondeat oneribus Missarum celebrandarum secundum morem Civitatis, vel Provinciæ.

Sexto super III. Congregationis decreto, in quo eadem Congregatio revocavit privilegia, quibus indulgetur ut certarum Missarum, vel anniversariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus plurimum Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. Queritur, an verba, in futurum suscipiendis, intelligenda sint de oneribus suscipiendis post privilegium?

Resp. Ita esse intelligenda.

Septimo super IV. ejusdem Congregationis decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscipit celebrandam cum certa eleemosyna, nec eandem Missam alteri parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta celebrandam committat. Queritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum ut retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, altarium, inservientium, paramentorum, luminum, vini, hostiæ, & similium?

Resp. Permittendum non esse ut Ecclesiæ ac loca pia seu illorum administratores ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam utcumque minimam portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint, & tunc quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ Sacrificio necessario sunt subeundæ, & nihilominus eo etiam casu eurandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absoluti tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Octavo, an hoc decretum habeat locum in beneficiis, quæ conferuntur in titulum, id est, an Rector beneficii, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficii?

Resp.

Resp. Non habere locum, sed satis esse ut Rector beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti elemosynam congruam secundum morem Civitatis, vel Provinciae, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit,

Nono, an sacerdotes, quibus aliquando offertur elemosyna major soluta pro celebratione Missæ debeant dare eandem integram elemosynam eis, quibus Missas celebrandas committunt, an vero satis sit, ut dent celebrantibus elemosynam consuetam?

Resp. Debere absolutè integram elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse,

Decimo, super V. ejusdem Congregationis decreto, quo inter cetera statutur in hæc verba Elemosynas verò manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis ita demum iisdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut nova quoque onera obire valeant, alioquin omnino abstineant ab hujusmodi elemosynis etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Queritur an hoc decretum prohibeat absolutè quominus accipiant novas elemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt, & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere.

Resp. Non prohibere absolutè, ac propterea etsi oneribus jam susceptis non satisfecerint, posse tamen nova etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodo infra modi-

cum tempus possint omnibus satisfacere.

Undecimo quid si offerens elemosynas audito impedimento consentiat, ut Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Resp. Quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens elemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere quominus eo casu elemosyna accipiatur pro iisdem Missis juxta benefactoris consensum celebrandis.

Duodecimo, an pœna interdicti & alia apposita in eodem decreto efficiant tam eos qui accipiunt elemosynas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferant capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præcipitur.

Resp. Has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, seu ejus generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Decimo tertio, an in hoc decreto comprehendantur illæ capsulae, quæ apponuntur in Ecclesiis in die Commemorationis omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur, Casse de Morti?

Resp. Compreedi.

Decimo quarto an administratores Ecclesiarum magna devotionis, & concursus possint elemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post

post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesie, & devotio, ac concursus fidelium, ut ajunt, minuantur?

Resp. Non posse nisi de consensu eorum, qui elemosynas tribuunt, ut supra in responsione ad undecimum.

Decimoquinto, quia prohibitio dicti decreti videtur aliquib. directa solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus & singulis Ecclesiarum; & piorum locorum tam secularium, quam Regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali, & aliis ad quos pertinet, supplicatur pro opportuna declaratione.

Resp. Comprehendi etiam privatos Sacerdotes.

Decimosexto super VII. ejusdem S. Congregationis decreto, quo cavetur, ut in singulis monasteriis Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut elemosynis commode possit sustentari; Queritur an ubi hæc præfixio facta jam fuit in vim similis decreti sanctæ mem. Pauli V. absque tamen computatione reddituum cujusque Religiosi, sit denuo faciendæ necne?

Resp. Numeri præfixionem esse iterum faciendam servata ultimi decreti hac de re editi.

Decimo septimo, an novitij ad habitum Regularium admissi, possint admitti ad professionem in monasteriis, in quibus habita ut supra præfixione numeri commode ali non possunt.

Resp. Esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio ejusdem Religionis esse collocandos ubi commode ali possint.

Decimo octavo super ultimo, quo cavetur, ut nulli recipiantur Conventus Regularium, nisi præter alia ad id requisita duodecim saltem fratres in eis degere. & competenter sustentari valeant, ita ut alioquin subsint jurisdictioni Ordinarij: Queritur, an hoc decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrationem Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueverunt onera Missarum recipere, ut sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis JESU?

Resp. Comprehendere.

Ultimo, an idem decretum ubi disponit, ut nullibi recipiantur monasteria, nisi, &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum decretum proximo antecedens, an verò etiam extra Italiam?

Resp. Habere locum etiam extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXVI.

DE-

**DECRETA SACRÆ
Congregationis Consilij.**

S. D. N. D. Urbani Papæ VIII. jussu
edita.

De Regularibus, Apostatis, & Electis.

SACRA Congregatio Cardinalium Concilii Trident. Interpretum Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, atque diligentissimè perpensa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis suæ facultate infrascripta edidit.

Ac primò, ut infecta semina, è quibus pravi ejusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innoxendas, & Sanctissima auctoritate innovat constitutiones, & decreta generalia sanctæ mem. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districtèque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus ordinum superioribus, ut illa exactè observent, atque ut observentur efficiant sub pœnis statutis in iisdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit caput illud, quo decernitur ne in Conventibus, seu mo-

nasteriis ad novitios recipiendis haud minus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis, & approbandis, novitii ad habitum ullatenus recipi possint nisi priùs à Congregatione Reformationis Apost. vel à propriis locorum Ordinariis expressè, & nominatim approbati fuerint. A cujus quidem decreti observantia Sacra Congregatio justis de causis censuit Regulares esse absolvendos, prout auctoritate Sanctissimi Domini nostri absolvit, atque eximit.

Deindè ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nullus permittatur ad arctiorem religionem transire, nisi prius superiori legitimè confiterit eam religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque Regularis rectè se transferat ad arctiorem. Quod ut re ipsa adimpleatur, idem superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut fugitivi, & apostatæ, sive habitum Regularem deserant, sive non, possint ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari secundum Regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere ut apprehendantur, salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum attributa decreto Concilii *cap. 3. sess. 6.* Quod si apostatæ hujusmodi citra montes intra quatuor ultra montes verò infra octo menses à præsentis decreti publicatione inchoandos sua sponte ad suam

suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter apostasiam inflictarum, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur; ita tamen ut debeat à superiore absolutionem humiliter petere, & coram eodem culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior vero è contra benignè illos teneatur excipere, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate amplecti.

Ad hæc, ut in posterum è Religionibus nullus legitimè professus ejici possit, nisi sit verè in corrigibilis; verè autem incorrigibilis minimè censeatur, nisi non solum concurrant ea omnia, quæ ad hoc ex juris communis dispositione requiruntur, sublatis hæc in parte statutis, & Constitutionibus cujusque Religionis, & ordinis etiam à Sede Apost. approbatis, & confirmatis; verum etiam unius anni spatio in jejuniis, & pœnitentiis proberetur in carceribus: proindeque unaquæque Religio privatos habeat carceres in qualibet saltem Provincia. Elapso autem anno si nihilominus non respuerit, sed animo indurato in sua perveracitate perseveraverit ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus moribunda, ac membrum putre ejici tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio, & assensu sex Patrum ex gravioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus, tumque non nisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones processu, & plenè probatis causis expulsionis ad Sacro-

rum Canonum præscriptum. Interea tamen usque ad primum generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam si quempiam ex justis, & necessariis causis expellere oportebit, ejectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, ut supra, quos idemet Generalis eligere debeat infra quatuor menses à præsentis decreti publicatione, servata tamen in reliquis forma superius præscripta. Si vero ejecti quamdiu non redierint ad Religionem in habitu clericali incedant, atque Ordinarii loci jurisdictioni, & obedientiæ subsint, proindeque Generalis illico expulsionis sententiam eidem Ordinario notificare teneatur. Caterum Sacra Congregatio Religionum superiores seriò admonet, ac per JESU CHRISTI viscera obtestatur, ut memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quam profitentur, nihil intentatum relinquunt, ut lucrentur animas fratrum suorum, ferè in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eo magis quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officii immemorum Prælatorum regimine peribunt, Dominus noster JESUS CHRISTUS in supremo Dei judicio de eorundem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, ut iidem superiores nemini ex Religiosis expulsis literas testimoniales concedant, illos ad Sedem Apost. rejicientes, vel jubentes altam Religionem ingredi.

R

Item

Item ut ejeti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinariis locorum facultate dictam suspensionē relaxandi, ac moderandi.

Ac postremò censuit esse innovandam, & suæ Beatitudinis auctoritate innovat Constitutionem felicitis mem. Gregorii IX. relatam in cap. fin. extra de Regular. ac præterea declarat eam Constitutionem in iis quoque vendicare sibi locum, servandamque esse, qui iuste, definitivèque, ac juris ordine servato expulsi fuerint, dummodo tamen in expulsis hujusmodi subsit spes evidens emendationis ex litteris saltem testimonialibus ordinarii, cujus conscientiam in his litteris concedendis sacra Congregatio seriò oneravit.

Ne qua verò difficultas in suprascriptis decretis, & ordinationibus exequendis suboriat, Sacra Congregatio sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, universis Generalibus, Provincialibus, Commissariis, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicariis, & quibuscunque aliis superioribus, quorumcunque Ordinum, vel Congregationum, Monasteriorum, Conventuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium, ubique locorum existentium injungit, seriòque mandat, ut illa diligenter observent, atque observari procurent, in omnibus Cœnobiis, ac Monasteriis, Collegiis & Domibus, quorumcunque Monachorum, ac Regularium, ubique locorum existentibus, efficiantque, ut

tam decreta supradicta felicitis record. Clementis VIII. quam præsentis ordinationes in singulis ejusmodi locis, bis saltè in anno legantur in publica mensa.

Si quis verò ipsorum adversus ea, quæ superius suprascripta sunt, vel eorū aliquid quoquo modo jacere, vel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat privationis omnium officiorū, quæ tunc obtinebit, vocisque activæ, & passivæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, pœnaque hujusmodi si Sanctitati suæ, ac Sedi Apost. reservata, iisdem superioribus etiã Generalibus, & Protectoribus illam moderandi seu relaxandi potestate penitus interdicta, & nihilominus sit irritum & inane quidquid secus à quoquã actum extiterit. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis in favorem quarumcunque personarum atq; Ordinum tam Mendicantium, quã non Mendicantium Congregationum, Monasteriorum, Conventuum Domorum, ac locorum Regularium quorumcunque, necnon illorū etiam juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & privilegiis etiam in corpore juris clausis aut ex causa, vel titulo oneroso, vel in limine foundationis concessis etiã Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliis nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogationis, aliisque efficacioribus, ac insolitis clausulis, nec non irritantibus Decretis etiam motu
pro

proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis & innovatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus & formis specialis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata inserti forent, presentibus pro expressis habens quibus quo ad ea, quæ supradictis quomodolibet adversantur, illis aliis in suo robore permansuris specialiter, & expressè sanctitatis suæ auctoritate derogat; cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ die 21. septembris 1624.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secret.
Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.

DECRETUM SACRÆ
Congregationis Rituum ubique observandum.

*De non addendis Kalendario & Missali
Sanctorum officis adhuc non concessis, & Missis non approbatis.*

SACRA Rituum Congregatio ad tollendos abusus, qui variis in lo-

cis irrepsērunt, re mātūre discussa censuit & decrevit,

Primo nō potuisse, nec posse locorum ordinarios tam sæculares, quam Regulares addere Kalendaris etiam propriis Sanctorum officia, nisi ea du taxat quæ Breviarii Romani rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur.

Insuper vetuit, & prohibuit celebrari per totam Civitatem, vel Diœcesim etiam de cujusque Ordinarii auctoritate Missam, vel festum cum officio de sancto, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius sancti Ecclesia titulari, seu ubi asseratur insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse Corpus, Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitimè ab Ordinariis approbata.

Missas item, quæ circumferuntur à Sacra Congregatione non approbatas, Sancti Gregorii pro Vivis & Defunctis XV. Auxiliatorum, & de Patre æterno, & quascunque alias, exceptis, quæ sunt promissæ Regularibus tantum, veluti Rosarii, sanctæ Mariæ de Carmelo, & alias, sicut etiam officia ab eadem non approbata prohibuit rejecit omnino, & damnavit respectivè, & prohibitis, rejectis, & damnatis haberi voluit.

Quæ omnia decrevit, statuit, & mandavit sub pœnis contentis in Bullis Pij

R 2

V. in-

V. initio Breviarii, & Missalis positus, quod scilicet non satisfaciant muneri recitandi divini officii; quo verò ad utentes supradictis Missis sub aliis pœnis contentis in Indice librorum prohibitorum ex decreto S. Concilii Tridentini edito.

Et ne præmissorum ignorantia ullo unquam tempore possit ab aliquo prætendi, neque oblivio irreperere, eadem Sacra Congregatio voluit & mandavit decreta huiusmodi affigi in Sacristiis omnium Ecclesiarum tam sæcularium, quam Regularium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & aliarum quarumcunque in eisque perpetuò affixa asservari.

Facta demùm relatione horum decretorum Sanctissimo D. N. D. Urbano Papæ VIII. idem Sanctissimus ea laudavit, approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit. In quorum fidem manu & Sigillo Illustrissimi & Reverendissimi D. Cardinalis Deti præsens decretum signatum, & munitum fuit die 8. Aprilis 1628.

*Joannes Baptista Card. Detus.
Locus Sigilli*

F. Fulvius Benignus Secret.

Roma ex Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXVIII.

*DECRETUM SACRÆ CON-
gregationis Concilij, quod in collatio-
ne Parochialis Ecclesie jurispatro-
natus mixti non requiritur for-
ma examinis per con-
cursum.*

SACRA Cardinalium Congregatio Concilii Tridentini interpretum censuit in collatione Parochialis Ecclesie jurispatronatus mixti non requiri formam examinis per concursum, sub die 5. Februarii 1628. *Vidi & legi originale propriam, quod asservatur apud D. Julianum Vroianum Pisana Ecclesia Decanum, de quo ipse meminit in fine sua praxis jurispatronatus novissimè edita, & ideo secundum hoc decretum corriges. & emendabis quæ cum communi Doctorum opinione dixi supra. alleg. 58. n. 17.*

S. D. N.

D. URBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ VIII.

CONSTITUTIO.

Contra Ordinantes & malè Ordinatos.

Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

SECRETIS æternæ providentiæ consiliis, nullonostorum suffragio meritum, Speculatores Domus Israël, in sublimi Apostolatus culmine constituti, eo potissimum Pontificiæ sedulitatis officia convertenda esse arbitramur, ut qui insortem Domini vocantur, Christique Militiæ dant nomen, spiritualem Ecclesie tranquillitatem non perturbent, sed pacem confirmant, vires augeant ac tam strenuè se gerant, ut ipsam terribilem, quasi castrorum aciem ordinatam, inferæ potestates,

teffates, ac principes tenebrarum quotidie magis perhorrescant. Hæc autem quanto impensius fieri optamus, tanto majori indignatione irreligiosam quorundam impudentiam detestamur, ac sacrilegam temeritatem execramur, qui Sacros Canones, sumorumque Pontificum decreta non verentes, Clericales Ordines illegitimè suscipiunt, ac dum in Ecclesiasticorum Ministrorum cœtum per nefas irrepunt, Dei cultui, animarum saluti, omnibusque ad optimum Christianæ Reipublicæ regimen pertinentibus, plurimum obesse noscuntur. Aliàs si quidem fel. record. Clemens Papa IV. prædecessor noster volens periculum animarum eorum obviare, qui vinculo excommunicationis adstricti, aut apostatæ, seu irregulares, vel aliàs Ordinum sacrorum susceptione indigni, suam patriam, in qua de his haberetur notitia, fugientes, se in remotis partibus faciebant ad huiusmodi ordines promoveri, statuit, ut nullus Episcoporum Italiæ de cœtero aliquem Ultramontanum Clericum ordinare præsumeret, nisi ab eodem Clemente prædecessore, vel ab Episcopo, de cuius Diœces. traxerat originem, ordinandus, vel in cuius Diœcesi beneficiatus existebat, per ejus patentes litteras causam rationabilem continentes, quare ipsum volebat, aut nequibat, ordinare, specialem licentiam haberet, eos vero, quos contra præmissa contigisset ordinari, manere voluit absque spe dispensationis super hoc à Sede Apostolica obtinendæ suspensos, ac Ordinan-

tes condigna pœnitentia puniri. Cum autem non sine gravi animi nostri molestia. Nobis innotuerit, quamplures Ultramontanos suæ salutis immemores, Dei què timore postposito, ad Ordines prædictos cum falsis dimissorialibus litteris, seu etiam cum titulo patrimonii ficto, vel fiduciario, seu etiam falso, cum maximo bonorum omnium scandalo, se promoveri fecisse. Nos innumeris, quæ ex minùs canonica Clericorum ordinatione huiusmodi proveniunt, malis, quantum Nobis ex alto conceditur providere volentes, prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem, cum omnibus & singulis in ea contentis approbantes, & innovantes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Venerabilibus Fratribus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis in Italia existentibus tenore præsentium prohibemus, ne quovis prætextu, & ex quacunque causa, Hispanos, Lusitanos, Gallos, vel Germanos, aliosque quoscunque Ultramontanos, & ex quibusvis locis extra Italiam oriundis non solum ad Sacros, sed neque etiam ad minores, vel Clericalem characterem promovere audeant, seu præsumant, nisi dimissoriales suorum Ordinariorum litteras à nostris, & hujus Sanctæ Sedis Nuntiis, seu Collectoribus in illis partibus commorantibus recognitas, probatas, & subscriptas habeant, eorundemve Nuntiorum seu Collectorum subscriptiones à dilecto filio nostro in Alma Urbe

Vicario in Spiritualibus generali similiter examinata, recognita & approbata fuerint alias promoventes ad annum ab exercitio Pontificalium, promoti verò perpetuæ suspensionis pœnam, absque spe dispensationis à Sede Apostolica obtinendæ, incurrant eo ipso. Insuper promotos huiusmodi, ac etiam eos, qui cum falsis, vel fictis, aut fiduciariis patrimonii titulis scienter se ad Ordines huiusmodi promoveri fecerint, non solum prædictis, verum etiam majoribus arbitrio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis infligendis pœnis Italos verò, si quos in posterum Clericali caractere insigniri, vel ad minores Ordines promoveri ab alieno Episcopo, cum falsis dimissoriis contigerit, etiam si qualitatibus per Concil. Trident. Decretum, c. 17. sess. 23. requisitis præditi sint. Nihilominus sequuta tamen prius desuper Iudicis Ecclesiastici declaratione, fori privilegio minimè gaudere, sed seculari jurisdictioni, ut antea, plenè in omnibus subiacere, & subiectos esse respectivè volumus, sicque & non aliter per quoscunque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscunque. Per præsentem autem constitutionem, rec. me. Pij Papæ II. prædecessoris

nostri contra malè promotos editæ nullatenus derogare intendimus, sed illam cum omnibus, & singulis in ea contentis, in suo robore, & efficacia permanere, perinde ac si præsentibus non emanassent, decernimus. Ut autem præsentibus litteræ ad omnium notitiam facilius devenire possint, volumus, quod illæ, sive earum exempla in valvis Basilicarum sancti Joannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ, nec non in acie Campi Floræ, ut moris est, affixæ, omnes & singulos, quos illæ concernunt, perinde ardeant, & afficiant, ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent, quodque earundem transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibearur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris, M. DC. XXIV. Pontificatus nostri Anno secundo.

V. THEATINUS

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimo quarto Indictione septima Pontificatus Sanctissimi D. N. D. Urbani divina Providentia Papæ Octavi, die vero decimo sexto mensis Decembris retroscripta litteræ Apostolicæ affixæ, lectæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Sancti Joannis Lateranen. Principis Apostolorum de Urbe, ac

Can-

*Cancellaria Apostolica, aciei Campi
Flora, per nos Alexandrum de Rochis,
& Fabium Amilianum Sanctiss. D.
Papa Curs.*

Brandimartes Latinus pro Mag.
DD. Curs.

*Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXIV.*

DECRETUM

*De Monasteriorum, Conventuum, Do-
morum Religiosorum cujuscunque
etiam Mendicantium Ordi-
nis erectione.*

CUM aliàs fel. rec. Clemens Papa VIII. decrevit. Ordinarios locorum licentiam ad novos Conventus cujuscunque, præsertim mendicantium Ordinis, in Civitatibus, & locis eorum ordinariæ jurisdictioni subjectis erigendos impartiri non posse, nisi vocatis, & auditis aliorum in eisdem Civitatibus, & locis existentium Conventuum Prioribus, seu Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa servatis servandis cognita in eisdem Civitatibus, & locis, novos, hujusmodi erigendos Conventus, sine aliorum detrimento commodè sustentari posse contulerit. Si vero ab eorum sententiis ad Sedem Apostolicam provocari, & appellari contigerit, ipsos ordinarios tamdiu erectionem novorum conventuum suspendere debere, quamdiu à dicta Sede in ea causa pronuntiarum extiterit, ac aliàs prout in decreto hujusmodi plenius continetur. Verùm per piæ me.

Paulum Papam V. accepto plerisque exordinariis prædictis favore, vel nimia exposcentium importunitate ad novos Conventus, seu Domos, præter & contra tenorem prædicti decreti erigendos plerumque adduci, quo fit, ut non habita debita elemosynarum, seu reddituum, cujuscunque Monasterii, Conventus, seu domus ratione, Monachi, seu Fratres, aut Religiosi ibi degentes, manuteneri nequeant, & ad tam exiguum numerum reducantur, ut cultus divinus in eorum Ecclesiis destituatur, ibique Regulatis disciplina, ut convenit, conservari non valeat, Sacra Congregatio Illustrissimorum DD. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum, ad quos idem Paulus Papa V. negotium hujusmodi rejecerat, tot incommodis obviam ire, eisque aliquod opportunum remedium adhibere cupiens Decreti hujusmodi veriores, ac totos tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum infererentur pro plenè, & sufficienter expressis habens, vivæ vocis oraculo à S. D. N. Gregorio Papa XV. habito, Decretum prædictum, quatenus opus sit, innovat, & in usum reducit. Volens quod de cætero Monasterium, Conventus, Domus. Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium cujuscunque etiã Mendicantium Ordinis societatis, & instituti quocunque nomine nuncupentur, etiam si de illis particularis, expressa, & specifica mentio habenda esset, in quacunque Civitate, vel oppido, quocunque alio loco, non erigantur, nisi in eo saltem duodecim

Fra-

Fratres, aut Monachi, seu Religiosi inhabitare, ac ex redditibus, & ex consuetis elemosynis sustentari valeant, ac Priores, seu Procuratores aliorum Monasteriorum, Conventuum, seu Domorum aliarum Religionum, vel Congregationum, aut Societatum seu institutorum huiusmodi non solum in predictis, sed etiam in aliis per quatuor milla passuum circumvicinis locis ad id vocati & auditi fuerint, ac tali erectioni consenserint, vel aliis Ordinariis locorum constiterit, Religiosos Monasterii, Conventus, seu Domus Regularis sic erigendi, seu erigendæ absque detrimento Religiosorum in Monasteriis; seu Domibus antea in Civitatibus seu locis huiusmodi erectis degentium, ibi in numero duodecim commodè, & congruè manuteneri; & alii posse. Si vero novi Conventus, Domus, Congregatio vel societas huiusmodi instituendæ erunt, nullique alii Regulares inibi reperiantur, Ordinarii locorum nihilominus diligenter inquirent, ac locorum Incolæ & habitatores quorum & consensum requirant, ac adhibeant huiusmodi duodecim Religiosos in Conventibus; ut præmittitur instituendis commodè alere, & manuteneri valeant. Si vero à Decreto, seu Decretis per Ordinarios prædictos in causis huiusmodi ferendis legitime appellari contigerit, ex nunc prout ex ea die, quâ appellatio interponetur, ea ad eandem Sacram Congregationem una cum toto negotio Principali devoluta censeatur, appellationeque huiusmodi pendente,

nihil innovandum esse; irritumque & inane quicquid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari decernens, quibuscunque in contrariam facien. non obstantibus Romæ 17. Augusti 1621.

Ant. Card. Saulius.

Locus † Sigilli

N. Zambecarius Secr.

*Roma ex Typographia Rev. Camera
Apost. M. DC. XXII.*

DECRETUM.

Quo conceditur & præscribitur facultas Ordinariis circa accessum Regularium ad monasteria Monialium ad colloquendum cum eis.

CUM aliàs de anno 1590. per Sacram Cardinalium negotiis Regularium Præfectorum Congregationem de mandato fel. rec. Sixti Papæ Quinti circa accessum Regularium cuiuscunque Ordinis ad Monialium monasteria fuerit decretum; Quod nulli Religioso cuiuscunque Ordinis, gradus, qualitatis & dignitatis existat (Superiore, cui Monasterii, seu Domus cura incumbit, Visitatore vel Visitoribus, Confessarioque Ordinario & extraordinario, cum ad tempus deputabitur duntaxat exceptis, liceat absque licentia expressa ejusdem Sacræ Congregationis

tionis accedere ad Monasteria, seu
 Doras quarumcunque Monialium,
 vel sororum, sive sui, sive alterius ca-
 julvis Ordinis ad colloquendum, sive
 tractandum cum eis. Quod si ali-
 quando mandato sui Superioris ali-
 quos Religiosos ad prædicandum ver-
 bum Dei, vel ad celebrandas Missas
 in ipsarum Monialium, seu sororum
 Ecclesiis, sive oratoriis exterioribus si-
 ve extra Claustra existentibus mitti
 contigerit, ne dicti Religiosi ullo qua-
 esito Colore Moniales, Sorores aut
 quamlibet aliam personam intra Clau-
 suram degentes alloqui possint, sub
 penis privationis officiorum ac vocis
 activæ, & passivæ ipso facto incur-
 ren, aliisque, ejusdem Sacræ Congre-
 gationis arbitrio, fueritque postmo-
 dum declaratum etiam Equites S. Jo-
 anis Hierosolymitani sub eodem De-
 creto comprehendi, & quoscunque
 contrafacientes ab alio, quam ab A-
 postolica Sede, aut Sacra Congrega-
 tione absolvi, & rehabilitari non pos-
 se; Amplissimi ejusdem Sacræ Con-
 gregationis Patres Decreta hujusmo-
 di innovanda, & inviolabiliter obser-
 vanda statuerunt. Verùm quia experi-
 entia compertum est interdum ob-
 pias, & rationabiles causas, easque ita
 ferente casu, repentinas, ut ab eadem
 Sacra Congregatione licentiam exspe-
 ctari summè incommodum, vel inuti-
 le sit Regularibus supradictis collo-
 quendi cum Monialibus sibi attinenti-
 bus necessitatem obvenire, facto ver-
 bo cum Sanctiss. D. N. Urbano VIII.
 & de sanctitatis suæ expresso Ordine,

& mandato facultatem tribuerunt in
 posterum locorum Ordinariis, ut qua-
 tenus sibi visum fuerit in Domino ex-
 pedire licentiam concedere possint per
 quatuor vices ad summum quolibet
 anno cuicumque Regulari, ut Moniales
 sibi in primo, & secundo tantum Con-
 sanguinitatis gradu conjunctas conve-
 nire, & alloqui possit. Id verò non a-
 liter, quam servata ad unguem forma
 infra scripta, ut id nullo modo liceat
 diebus festivis, aut in Adventu, qua-
 dragesima, feria sexta Sabbatho, & Vi-
 giliis, prædictaque licentia obtenta ab
 Ordinario, & ab alio, ad quem spe-
 ctet, eam concedere, consignetur Con-
 fessario Ordinario Monasterii, qui pe-
 nes se retinere debeat, isque associet,
 & præfens sit, & Auscultatrices de mo-
 re, non autem alia, assistant, prædi-
 ctaque licentia pro die, & hora certa,
 & in scriptis concedatur, in librisque
 Cancellariæ ejusdem Ordinarii anno-
 tetur. Quod si prædicti locorum Or-
 dinarii gradu conjunctis, aut aliter; quam
 servatâ forma supradicta licentias con-
 cesserint, vel permiserint, sciant se in-
 tentionis sanctiss. D. N. & Sacræ Con-
 gregationis Transgressores judicium-
 que reformident Regulares autem pen-
 nis in supradicto Decreto contentis,
 ac si nullam licentiam obtinuissent, eo
 ipso se noverint esse addictos, & arbi-
 trio Sacræ Congregationis severiùs
 puniendos. Romæ XII. Kal. Decem-
 bris M. DC. XIII.

Oct. Card. Bandinus.

Laur. Campegius Secret.

S

Rome

Roma ex Typographiâ Rev. Camera
Apost. M.DC.XXIII.

S. D. N.

D. URBANI DIVINA PROVI-
dentia Papæ VIII.

DECLARATIO

*Quod Capitula Ecclesiarum Cathedra-
lialium quibus S. R. E. Cardinales præ-
sunt ex Indultis conferendi beneficia
Ecclesiastica reservata, vel affecta eis-
dem Cardinalibus concessis nullum
jus prætere possint.*

SANCTISSIMUS in CHRISTO
Pater & D. N. D. Urbanus divina
providentia Papa VIII. accepto quod
S. R. E. Cardinales super Indulgentiis
& facultatibus disponendi, de benefi-
ciis Ecclesiasticis Sedi Apost. reservatis
& affectis à sede prædicta sibi concessis
per Capitula & Canonicos Cathedra-
lium Ecclesiarum, quibus illi ex con-
cessione, & dispensatione Apostol.
præsunt, impediuntur, sub prætextu
quod ipsa Capitula, & Canonici jus no-
minandi, vel præsentandi, aut alias quo-
modolibet disponendi de beneficiis in
mensibus non reservatis pro tempore
vacantibus cum prædictis Cardinali-
bus locorum Ordinariis conjunctim,
vel divisim habentes, tanquam mem-
bra capiti adhærentia à Cancellariâ
Apostolicâ regula mensium reserva-
toria, à qua Cardinales præservantur,
etiam excipiet facultates atque Indul-

ta, quæ certarum reservationum ob-
stacula tollunt, sibi quoque suffraga-
ri debere prætendunt, & attendens
privilegium, quod Cardinales in
prædicta Regula præserventur, ejus
intuitu Cardinalibus concessum esse,
neque rationi consentaneum fore, ut
Capitula & Canonici, dum sui Præ-
sules Cardinalatus honore præfulgent
plus juris in præjudicium Sedis Apo-
stol. seu ipsorum Cardinalium Præ-
sulum jus, & indultum conferendi ab
ipsa sede habentium obtineant, quam
si ipsi Cardinales non forent. Motu
proprio sub die 29. Decembris, anni
ab Incarnatione Domini 1625. decla-
ravit, intentionis, & voluntatis suæ
esse, quod Cardinales Præsules de
omnibus, & singulis beneficiis Eccle-
siasticis quomodolibet nuncupatis, &
qualificatis, ad eorum etiam cum
alio, vel aliis collationem, provisio-
nem, præsentationem, electionem,
seu quamvis aliam similem, vel dissi-
mitem dispositionem ratione Eccle-
siarum, quibus ipsi Cardinales præ-
sunt, conjunctim vel divisim spectan-
non tamen in libris Camera Aposto-
licæ descriptis, nec ex personis fami-
liarium suæ sanctitatis, vel Conclavi-
starum, aut ratione vacationis apud
Sedem prædictam reservatis, vel affe-
ctis, quæ omnia Sanctitas sua sibi &
successoribus suis pro tempore existen-
tibus specialiter & expressè reservavit
ad præsens vacantibus, & in futurum
vacaturis soli per se ipsos vel alios ad id
deputandos absque Capitulis, & Ca-
nonicis aliisque quameunque ordina-

tiam dispositionem eorundem beneficiorum similiter conjunctim vel divisa cum eisdem Cardinalibus habentibus, dummodo aliis sub indulgentis eis concessis comprehendantur, libere provideant, neque Capitula, aut Canonici hujusmodi privilegio quod Cardinalibus Præsulibus nullo habito Capitulorum & Canonicorum respectu concessum esse dignoscitur, gaudere, frui, ac jus aliquod inde præterendere possint. Decernens declarationem prædictam à dicta die 29. Decembris robur obtinere debere, etiamsi nedum publicata fuisset, ac irritum &c.

Placet, publicetur & describatur M.

Acta & publicata fuit supradicta regula in Cancellaria Apostolica anno Incarnationis Dominice M DC. XXXVI. die vero decima mensis Septembris Pontificatus prælibati sanctissimi D. N. anno IV.

Marcus Antonius Ascensus,
Procurator.

S. D. N.
D. URBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ VIII.

DECLARATIO.

Quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Præsules indulgentis conferendi

beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsent, vel quorum regimini ultimo loco cesserunt, duntaxat uti possint.

URBANUS PAPA VIII.

MOTU proprio &c. licet nullus Episcoporum postquam regimini Ecclesiæ, cui præerit, cesserit in beneficiorum Ecclesiasticorum dispositione, ratione ejusdem Ecclesiæ sibi antea competenti ingerere se valeat: at tamen nonnulli ex vener. Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus sub prætextu indulgentiarum Apostolicarum eis pro tempore concessorum beneficia nedum unius, sed etiam plurium Ecclesiarum, quarum regimini cesserunt, vel à quarum vinculo ad alias translati absoluti reperiuntur, contemplatione, aliàs ad se spectantia conferre perseverant. Quare Motu simili &c. declaramus de cætero non licere cuivis personæ etiamsi Cardinalatus honore præfulgeat, prætextu cujusvis Indulti Apostolici concessi, seu concedendi facultatem hujusmodi etiam expressè continentis conferre, vel quovis modo disponere de quibusvis beneficiis Ecclesiasticis, quorum collatio præsentatio, nominatio, vel quævis alia dispositio separatim vel conjunctim cum aliis ad eum spectabat, ratione cujuscunque Ecclesiæ, Cathedralis etiam Metropol. Primatialis, vel Patriarchalis, cujus regimini cesserit siquidem ad aliam Episcopalem, Primatiale, vel Patriarchale Eccle-

Ecclesiam translatus, vel postmodum assumptus fuerit, sed indulto tantum ratione Ecclesie, cui actu præsit, vel cuius regimini ultimo loco cesserit, sibi concessio uti posse, & debere, ac irritum &c. Ostien. & Veliternæ. Invicem perpetuò unitis, & Portuen. ac Salinen. nec non Tusculan. & Prænestin. ac Albanen. Ecclesiis duntaxat exceptis, quoad quas Cardinalibus illarum pro tempore Præsulibus facultate disponendi de beneficiis huiusmodi etiam unâ cum indulto sibi ratione aliarum Ecclesiarum, quibus actu præfuit, vel antea novissimè præfuerunt, ut præfertur, frui licere decernimus, statuentes præsentibus, etiam absque eo quod registrentur, aut illis data apponatur solam signaturam nostram sufficere, & ubique in iudicio & extra regula contraria non obstante, fidem facere. Ac insuper illas in Cancellaria Apostol. describi debere, & deinceps omnes, & singulos Cardinales etiam absentes, præsentis, & futuros, & alios quoscunque, quorum interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, afficere, & ligare, nullumque earum ignorantiam prætereundè posse, non fecus, ac si ei intimata forent, statuto, & ordinatione, decreto, & declaratione per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summum Apostolatus apicem editis, quod Cardinales in Constitutionibus, & regulis per Nos post priorum nostrarum Constitutionum, & regularum editionem, & publicationem in posterum faciendis non includantur, nisi illæ eorundem Cardi-

naliū favorem concernant, vel ipsæ edendæ Constitutiones de illorum, seu majoris partis eorum consilio editæ fuerint, nec non prædictis, & quibuscunque aliis regulis, constitutionibus, & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscunque nequaquam obstantibus.

Placet motu proprio publicetur, & describatur M.

Lectæ, & publicatæ fuit supradicta Constitutio in Cancellaria Apostol. anno Incarnationis Dominicæ 1626. die verò decima mensis septembris, Pontificatus prælibati Sanctissimè D. N. anno IV.

Marcus Antonius Ascencius,
Procurator

Roma in Typographia Rev. Camera Apostol. M. DC. XXXVI.

S. D. N.

D. URBANI DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ VIII.

Confirmatio, & innovatio Regulæ Cancellariæ, Decreti Camera Apostolicæ, & Constitutionum fel. rec. Julij III. quo ad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inextinctos.

Urbanus Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

ATERNUS rerum conditor, ejusque iudicia abyssus multa, Sacrosanctum

rum Apostolicæ servitutis officium Nobis ad hoc licet immeritis demandare voluit, ut speculatores domus Israel, quæ est Ecclesia sua sancta, ab eo constitutis inter ceteras ejusdem servitutis curas, boni Patris familias exemplo protideamus, ut non modo Ecclesiarum omnium, & personarum eis in divinis deseruientium indemnitati jugiter consulatur, verum etiam Cameræ nostræ Apostolicæ jura facta, te-ctaque omni sollicitudine præserventur, & unicuique, quod suum est, æquitaliter tribuatur, ea vero Nobis ut sublati impedimentis quibuslibet facilius succedere valeant, Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones desuper editas, & libenter innovamus, & si quæ super illis, ac etiam à Nobis ea de re emanatis regulis, sive litteris Apostolicis dubia oriri noseuntur, opportuna declarationis ministerio removemus, ut etiam hac ratione nostram eidem Ecclesiæ sanctæ operam, quantum nobis ex alto conceditur, non inutilem faciamus. Alias siquidem per Regulas Cancellariæ Apostolicæ per Nos in crastinum assumptionis nostræ ad summum Apostolatus apicem editas omnia, & singula facultates & indulta, in ea parte, in qua necdum verè, & realiter suum erant sortita effectum per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros ad favorem quarumcunque personarum concessa, quibus eis, vel eorum singulis ullo modo, & ex quavis causa, vel prætextu permittebatur, fructus certos, vel incertos, jura, obven-

tiones, & emolumenta quæcumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unum annum elocare, & attentare, ac ad firmam, vel annuam, resolutionem concedere, seu eos, & ea ad favorem quarumcunque personarum obligare, vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet, & ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiorum, & ad tempus, quo beneficia huiusmodi obtinuissent, minime restricta, nec coarctata, inter alia revocavimus, cassavimus, ac deinde per nostras sub plumbo sub datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ MDCXIV. XI Kal. Novembris Pötificatus nostri anno II. expeditas litteras licet post generalem gratiarum, & indultorum in præiudicium Cameræ, & Sedis Apostolicæ per eosdem prædecessores nostros quomodolibet concessorum revocationem, facultates testandi, & ab intestato succedendi quibusvis etiam per Nos concessas exceperimus, nihilominus mentis, & intentionis nostræ fuisse, & esse declaravimus, prædictæ Regule Cancellariæ super revocatione indultorum superviventia, ut præfertur per Nos editæ nullatenus per eadem litteras nostras præiudicare, quinimò eandem regulam quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes, & quascunque personas quavis dignitate, etiam Cardinalatus, fulgeant, confirmavimus, & quatenus opus esset, innovavimus & extendimus, ac alias prout in dictis litteris, quarum tenores

res presentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem sicut accepimus, pro interesse successorum in beneficiis Ecclesiasticis, & seu respective Camerae nostrae à nonnullis in dubium revocato, an regula nostra praedicta facultates, ab eisdem praedecessoribus quomodolibet concessas, & emanatas testandi, quoad Ecclesiarum, & beneficiorum fructus inexactos, revocaret, in eadem plena Camera nostra Apostolica sub die 13. Januarii 1625. resolutum fuerit, facultates testandi, in ea parte, in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per praedictam regulam nostram esse revocatas, & super resolutione huiusmodi decretum Camerale emanaverit, eiusdem decreti observantia, & executione etiam subsecutis, & pariter ex eo, quod in facultatibus testandi, & de bonis disponendi, ac ab intestato succedendi per Nos ab inde citra concessis, expressa constitutionum etiam declaratoriarum fel. rec. Julii Papae III, etiam praedecessoris nostri super fructibus in exactis alias in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum, ac in eis successorum, & respective Camerae nostrae Apostolicae editarum derogatio, cum diversis, & pregnantibus clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis apposita fuit, à nonnullis praetendatur, regulae, & constitutioni nostris huiusmodi, resolutionique, & Decreto Cameralibus praedictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficiis, & Ecclesiis,

& respective Camerae praedictis, quoad fructus inexactos huiusmodi praedictum illatum fuisse; Nos autem in praemissis dubitandi, seu haesitandi materiam è medio tollere, necnon Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum, & etiam respective Camerae praedictorum indemnitati, consulere volentes, & quarumcunque literarum Apostolicarum, tam in forma brevis, quam sub plumbo, super facultatibus testandi, disponendi, & ab intestato succedendi, & aliis quomodolibet expeditarum, ac quarumcunque aliarum concessionum, & gratiarum desuper quomodolibet factarum veriores, & totos tenores, necnon alia quaecunque etiam hic forsan de necessitate exprimens praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicae potestatis plenitudine hac, hac nostrae perpetuo valitura constitutione easdem nostras Cancellariae Apostolicae regulam, & constitutionem, praedictamque resolutionem Cameralem, ac decretum desuper emanatum huiusmodi, necnon ipsas dicti Julii praedecessoris Constitutiones in favorem Ecclesiarum, & beneficiorum, in eisque successorum ac Camerae Apostolicae respective super fructibus inexactis huiusmodi editae, & de iis quomodolibet disponentes tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque, & earum quamlibet quoad fructus inexactos huiusmodi in favorem Ecclesiarum, & be-

nefi-

beneficiorum, in eis que successorum, & respectivè Camera nostræ Apost. prædictæ innovamus. Insuper motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus declaramus, & in verbo Rom. Pontificis attestamur, mentis, & intentionis nostræ nunquam fuisse, nec esse, minusque de cætero fore per quamcumq; cõcessionem, indultum seu facultatem testandi, & disponendi, ac ab intestato succedendi, vel transmittendi etiã motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & per modum indulti, seu legis, generalis, vel aliàs quomodolibet à Nobis emanatam, & pro tempore emanandam prædictis Regulæ, & constitutioni nostris, nec resolutioni, & decreto Cameralibus, illorumque observantiæ, minusq; Constitutionibus dicti Julii prædecessoris hujusmodi, quoad dictos fructus inexactos, etiam si afflictus, & emolumenta quæcumque inexacta hujusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum, & in horreo reconditorum, ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis præjudicium ullo inferre, quinimò easdem nostras regulam & constitutionem, decretumque & resolutionem Camera prædictæ, ac dicti Julii prædecessoris Constitutiones per Nos, ut præfertur approbatas, confirmatas & respectivè innovatas de cætero perpetuis futuris temporibus; quoad fructus quarumcunque Ecclesiarum, & beneficiorum quomodolibet qualificatorum, & quorumcunque nomine nuncupatorum, in exactos hujusmodi, inviolabiliter observari, ne omnimodæ executioni demandari de-

bere etiam si in prædictis indultis, licentiis, seu facultatibus testandi, vel aliàs quomodolibet disponendi, & ab intestato transmittendi, vel succedendi, hætenus etiã per Nos concessis, & de cætero etiam per successores nostros Romanos Pontifices, etiam motu scientia & potestatis plenitudine similibus, vel aliàs quomodolibet concedendis, clausula prædictæ regulæ nostræ revocatoria præservativa, sive quodvis aliud Decretum sub quacunque verborum forma, & expressione conceptum, de eadè regula præservari, apposita, & appositum respectivè non fuerit. Omnes verò, singulas licentias, indulta, & facultates testandi, & aliàs quomodolibet disponendi, vel ab intestato transmittendi, & succedendi tam à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & à Nobis hætenus quomodolibet concessas, & emanatas, quam in futurum etiam à successoribus nostris prædictis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concedendas, & emanandas in favorem quarumcunque personarum etiam speciali, & individua mentione, & expressione dignarum, cujuscunque qualitatis, status, gradus & conditionis sint vel fuerint, & quacunque dignitate etiam Cardinalatus fulgeant, censendas, habendas, & intelligendas esse, censeque, haberi, & intelligi debere perinde, ac si in eis & quacunque illarum parte apposita esset clausula omnium & singulorum jurium prædictorum dictæ Camera Apostolicæ, ac respectivè Ecclesiarum & beneficiorum; in eis que successorum

præservativa, verbis infrascriptis, sive æquipollentibus concepta, videlicet (salvis semper, & in suo robore permanentibus prædictis regula, & constitutionibus, resolutioneque & decreto Camerali super ipsius regulæ declaratione die XIII. Januarii M. DC. XXV. emanatis, quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.) Præterea etiam decernimus, nunquam de cætero in quibuscunque concessionibus, & dispositionibus, indultis, facultatibus, & gratiis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam quorum ten. &c. & quascunque clausulas etiam derogatorias derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis, vel Indulti generalis etiam consistorialiter, & alias quomodolibet sub quibuscunque tenoribus, & formis, per Nos, & quoscunque successores nostros hujusmodi concedendis, seu à Nobis, vel illis emanandis nunquam præmissis omnibus, & singulis censeri in aliquo præjudicatum, nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expressè, & dispositivè, non autem per clausulas generales idem importantes, & seu eventualiter præsentis nostræ constitutioni derogatum. Præsentes vero litteras, omniaque & singula in eis contenta, quæcunque etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo interesse habent, seu habere quomodolibet prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, minusque causa, propter quas eadem præsentis emanaverint, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ fuerint, nullo unquam

tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, seu invaliditatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, sive etiam ex eo, quod in facultatibus testandi, ac aliàs de rebus, & bonis disponendi quibusvis etiam S. R. E. Cardinalibus à Sede Apostolica, vel aliàs quomodolibet ex quacunque causa etiam favorabili publica, & pia, etiam ratione consanguinitatis vel affinitatis inter concedentem, & privilegiatum existentis, ac aliàs quovis modo etiam consistorialiter concessis caveatur expressè, quod illis uti intuitu, & in remunerationem laborum, & onerum quorumcunque, vel ratione legationum, aliorumque officiorum etiam Romanæ Curia, & dignitatum quarumlibet etiam speciali nota, & expressione dignarum, ac aliàs ex titulo & causa merè onerosis, & aliàs quovis modo attributis nullatenus, vel non nisi sub certis modo & forma tunc expressis, derogari valeat, ac in præmissis seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia servanda, & adimplenda servata, & adimplenda non fuerint, aut ex quovis alio capite à jure, vel facto, seu statuto, & consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis lationis, etiam quoad quoscunque ipsorum privilegiatorum creditores, etiam quantumlibet privilegiatos, aut quocunque alio colore & titulo, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis justa, rationabili, & privilegiata etiam tali

tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario, exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, ac aliis superius expressis, seu relatis nihil ullibi apparet, seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, gratiæ, vel iustitiæ, remedium impetrari, seu etiam motu, scientia & potestatis plenitudine similibus concedi aut se impetrato, vel concessio quempiam uti, seu se juvare in iudicio, vel extraposse, neque ipsas presentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendere, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, de Camera, & Thesaurarium Cameræ, necnon Præsidentes, Clericos Cameræ nostræ Apostolicæ in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & inter-

pretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritumque & inane, quidquid secus super his & quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstant quatenus opus sit nostra de jure quæsito non tollend. aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon quibusvis Constitutionibus & ordinationibus etiam Apostolicis, ac juramento, vel alia quavis auctoritate roboratis statutis, usibus, stylis, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus, necnon litteris facultatum testandi, aliasque de rebus, & bonis disponendi, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos quibusvis personis etiam S. R. E. Cardinalibus sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam in remunerationem laborum, & damnorum passorum, ac ratione officiorum, & dignitatum, nec non ex titulo & causa merè onerosis, & aliis cum quibusvis efficacioribus clausulis, & decretis, privilegiis quoque, indultis, aliisque litteris Apostolicis in contrarium, ut præmittitur, & aliis quomodolibet concessis, confirmatis, innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua

T

alia

alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si specificè, & sigillatim expressi, & inserti forent, præsentibus præ plenè & sufficienter expressis, ad verbum inserti habentes, ad effectum omnium & singulorum præmissorum, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentium litterarum notitia ad omnes deveniat, volumus, quod illæ, sive earum exempla ad valvas Basilicarum sancti Joannis Lateran. & Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Floræ affixæ, seu affixæ omnes ita ardeant, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ, vel intimata fuissent, quodque earundem præsentium transcriptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus Fides in judicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ, apud sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die V. Aprilis. M. DC. XXVIII. Pontificatus Nostri Anno quinto.

M. A. Maraldus

Anno à Nativitate Domini nostri JESU CHRISTI millesimo sexcentesimo vigesimo octavo. Indictione undecima, die verò decima mensis Junij, Pontificatus Sanctissimi in CHRISTO Patris, & D. N. D. Urbani Divina providentia Papæ Octavi. Anno ejus quinto. Supradictæ litteræ Apostolica, seu Constitutiones affixæ, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum S. Joannis Lateranæ. & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus litteris per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis, postea earundem exempla etiam impressa, & affixæ, ut moris est, per nos Franciscum Pignocatum, & Camillum Fundatum Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Brandimartes Latinus pro D. Mag. DD. Cursorum.

Roma in Typographia Rev. Camera Apost. M. DC. XXVIII.

F I N I S.